

πολύδονος, ον, ὁ πολὺ δουηθεὶς, κινήθει, πολυκλόνητος, πλάγη Δισχύλ. Πρ. 788· πρβλ. ἀλιδονος.

πολυδοξαστος, ον, ὁ πολὺ δοξασθεὶς, περίφημος, Σχόλ. εἰς Πινδ. Ο. 6. 120.

πολυδοξία, ἡ, ποικιλία δοξασίων, Δαμασκ. ἐν τῇ Φωτ. Βιβλ. 337. 38.

πολυδοξος, ον, ὁ ἔχων ποικιλίας δοξασίας, γνώμας, Στοβ. Ἐκλογ. 2. 82· διδασχά π. Ἄνθ. Π. παράρτ. 217. II. λίαν περιφρασμένον, περίφημος, πολυδοξαστος, Τιμων παρὰ Διογ. Α. 9. 23

πολυδουλίαι, ἡ, ἀφρονία δούλων, ὑπάρχει πολλῶν δούλων, Πολυδ. Γ', 80.

πολυδουλος, ον, ὁ ἔχων πολλούς δούλους, Πολυδ. Γ', 80, Σ', 171.

πολυδραστήαια, ἡ, (δράω) ἡ πολλὰ ἐνεργήσασα, κατορθούσασα, Κοροῦτου περί Θεῶν Φυσ. 13.

πολυδρῖον, [ῶ], τὸ, ὑποκορ. τοῦ πάλτις, Α. Β. 857, Ἡσύχ.—Ἰδε Κόντου Γλωσσ. Παρατρ. σ. 147.

πολυδρῖμος, ον, ὁ πολὺ δραμαῖος, ὁρμητικὸς ἢ πολυπλάνητος, φυγῆ Δισχύλ. Ἰκτε. 737.

πολυδρῖσος, ον, ὁ λίαν ὄρεσερός, ἐπὶ οἴνου, Ἄνθ. Π. 5, 134.

πολυδρῦμος, ον, ὁ ἔχων πολλοὺς δρυμούς, Ριανὸς παρὰ Στερ. τῷ Βυθ. ἐν λ. Μέλαιναι.

πολυδύναμος, ον, ὁ ἔχων πολλὴν δύναμιν ἢ πολλὰς δυνάμεις, Στοβ. Ἐκλογ. 1. 840· ἐστὶ σταυρὸς πολυδύναμος δύναμις Ἰω. Χρυσ. τ. 5, σ. 906, Εὐστ. 1390, 16, κλπ.

πολυδωρία, ἡ, ἐλευθεριότης, γεναιοδωρία, Ξεν. Κύρ. 8. 2, 7, Πολυδ. Γ', 118.

πολυδύναμος, ον, ἐπὶ γυναικείᾳ, εἴ πολλα δῶρα λαβοῦσα παρὰ τοῦ μνηστευσαμένου ἢ, ὁ πολλὰ δῶρα ἐπενεγκραμένη τῷ τοῦ ἀνδρὸς οἴκῳ (Σχόλ.), ἀλοχος Πολυδῶρος Ἰλ. Ζ. 394· ἀλοχος πολυδῶρος, ἔχέφρων Πηνελόπεια Ὀδ. Ω. 294, κτλ.

πολυέδνος, ον, ἐπὶ γυναικείᾳ, ἡ πολλὰ λαβοῦσα ἔδνα, γαμήλια δῶρα, πολυφρονος, Ἡσύχ.

πολυέδρος, ον, ὁ ἔχων πολλὰς ἔδρας, τὸ ὠδέϊον πολυέδρον καὶ πολυστυλον Πλουτ. Περιελ. 13.

πολυεθνής, ἐς, ὁ ἐκ πολλῶν ἐθνῶν ἀποτελούμενος, πολυάριθμος, Ὀρφ. Ἦμν. 77. 11, κτλ.

πολυεῖδεια, ἔσφ. γραφῆ ἀντὶ πολυεῖδεια.

πολυεῖδημων, ον, ὁ πολλὰ εἰδῶς, γινώσκων, Σέξτ. Ἐμπ. π. Μ. 1. 63.—Ἰδε Κόντου Γλωσσ. Παρατρ. σ. 258.

πολυεῖδης, ἐς, ὁ ἐκ πολλῶν εἰδῶν ἀποτελούμενος, πολυεῖδη ἰσθῆγγομαι, ἐκβάλλω φωνὰς πολλῶν εἰδῶν, Θουκ. 7. 71· ἀντίθετον τῷ μονοεῖδῃ, Πλάτ. Πολ. 612Α· τῷ ἀπλοῦς, ὁ αὐτ. ἐν Φαίδρ. 238Α· τὸ δεινὸν .. καὶ π. θρέμμα ὁ αὐτ. ἐν Πολ. 590Α, πρβλ. Φαίδωνα 80Β· τὸ π. = πολυεῖδεια, Ἀριστ. π. Χρισμ. 3. 1. Ἐπίρρ. -δῶς, Διον. Ἄλ. π. Συμβ. 26.

πολυεῖδεια, ἡ, ποικιλία εἰδῶς ἢ εἰδῶν, Πλάτ. Πολ. 580D, Κλήμ. Ἄλ. 163, 800.

πολυεῖλητος, ον, σφόδρα ἐλικτός, Ροῦφ. Ἐρ. σ. 61.

πολυεῖμων, ον, ὁ ἐκ πολλῶν ἐνδομάτων συνιστάμενος, κόσμος Διον. ἐν Brunck Anal. 2. 254.

πολυεῖσοδωτέρα ἔκκλησία, ἄρχαα πλείονα εἰσοδήματα, Συντ. καν. τ. 3, σ. 486.

πολυέλαιος, ον, ὁ παράγων πολὺ ἔλαιον, Ξεν. Πόροι 5. 3. 2) ἴδε πολυέλεος 3.

πολυέλιος, ον, πολὺ ἐλεήμων, Ἐβδ. (Ἐξοδ. ΔΔ', 6, Ἀριθμ. ΙΔ', 8, κ. ἀλλ.) 2) ὡς οὐσιαστ. ἐν τῇ Λειτουργ. μέρος τοῦ ὄρθρου ὅταν ἀναγιωσκῆται ὁ ΡΑΕ' Ψαλμ., οὐ ἕκαστος στίχος ἔχει ἐν εἰδεί τὴν λέξιν ἔλεος, ἴδε Τυπικ. Ἐκκλ. 3) ὁ καὶ νῦν ὀνομαζόμενος πολυέλεος ὃν ἐ μίσησ τοῦ ναοῦ κρεμάμενος καὶ ἀναπτόμενος καθ' ἣν ὥραν ψάλλεται ὁ πολυέλεος κατὰ τὸν ὄρθρον γράφεται καὶ πολυέλεος (οὐχὶ ὄρθως) Κ. Πορφυρογ. Ἐκθ. Βασ. Τάξ. 93, 9, ἴδε Κόντου Κριτικά καὶ γραμμ. ἐν Ἀθηναῖς τ. ΙΓ' σ. 465, Κοραῆ Ἀτακτ. τ. Δ', σ. 637.

πολυεῖλικτος, ον, ὁ πολὺ ἐλεκτός, ἔντερον Γαλῶν· πολ. ἀζοῖα, ἡ ἥθουη τοῦ εἰλικτοῦ χοροῦ, Εὐρ. Φοίν. 314· π. χορεῖη Νόνν. Δ. 21. 183.—Καθ' Ἡσύχ.: «πολυεῖλικτον· πολυκύκλον».—Ἐπίρρ. πολυεῖλικτος, Γερμ. Μετοχ. ἐν Σαβ. Μεσ βιβλ. τ. ... σ. 122.

πολυεῖλιξ, ἐικός, ὁ, ἡ, = τῷ προηγ., Φαῶφ. ἐν λέξ. τετραεῖλιξ.

πολυεῖλικής, ἐς, (ἔλικος) ὁ ἔχων πολλὰ ἐλικη, Ἄρετ. π. Διτ. Χρομ. Παθ. 1. 14.

πολυένος, ον, (ένος) = πολυετῆς, •πολυχρόνιος Σουῖδ.—Ἰδε Κόντου Φιλολογικά Ποικιλία ἐν Ἀθηναῖς τ. Δ', σ. 66.

πολυέξοδος, ον, ὁ ἔχων πολλὰς ἐξόδους, Νικητ. Χων Χρον. ἐ. κωδ. Γραικοθερῶν σ. 132, 23 καὶ 226, 19, ἐκδ. Bekk.

II. ὁ πολλὰ ἐξοδῶν, πολυδάπανος, περὶ τὰς στολάς πολυέξοδος Πρὸκλ. Παράρτ. Πτολεμ. σ. 96, 25.

πολυεῖπαινετος, ον, ὁ πολὺ ἐπαινούμενος, Ξεν. Ἀγῆσ. 6. 8.

πολυέπειτα, ἡ, τὸ πολλὰ λαλεῖν, πολυλογία, Ἰω. ὁ τῆς Κλίμακ. 192, 32 κλπ.

πολυεπής, ἐς, ὁ πολλὰ λέγων, πολυήλιος, κακῶν γὰρ διαί

πολυεπῆς τέχνας θεσπιωδῶν φόβον φέρουσιν μαθεῖν Αἰσχύλ. Ἄγαμ. 1134.

πολυεραστός, ον, ὁ πολὺ ἐραστός, ἀγαπητός, Ξεν. Ἀγῆσ. 6, 8, Διόδ. ἐν τῇ Φωτ. Βιβλ. 391. 41.

πολυεργής, ἐς, = τῷ ἐπομ., Ἄνθ. Π. 7. 400

πολυεργος, ον, ὁ πολὺ ἐργαζόμενος, Θεόκρ. 25. 27. II παθ., ὁ πολὺ ἐργασμένος, ἐνεχων, Φίλων 1. 665.

πολυέριον ἢ πολυμάλλον, ἔχων πολλὰ ἔρια ἢ μαλλία, Σχόλ. εἰς Θεόκρ. Γ', 10, ἐκδ. Dübn.

πολυέρως, ὄνος, ὁ πολὺ ἐρῶν ἢ ὁ ἔχων πολλοὺς ἐρωτας, Ἡρωδιαν. Ἐπιμερ. 206.

πολυεταίρια, ἡ, τὸ ἔχειν πολλὰς ἑταίρας, πολυεταίριος γράψαι τὸ ἴσως πάλα τὴν Κορινθίαν πόλιν, νῦν δὲ τὰς Ἀθήνας Δημ. Μόσχ. Νέαира, ἐκδ. Ellissen, σ. 40.

πολυεταίρος, ον, ὁ ἔχων πολλοὺς ἑταίρους, Πολυδ. Γ', 62.

πολυετηρῆς, ἡ, χρονική περίοδος πολλῶν ἐτῶν, Μ. Ἀκομ. τ. Α', σ. 25, 16, ἐκδ. Α.

πολυετήρητος, Ἐπικ. πολυ-, ον, = τῷ ἐπομ., Νόνν. Εὐάγγ. κ. Ἰω. 8. 58.

πολυετής, ἐς, ὁ πολλῶν ἐτῶν, ἢ ὁ μετὰ πολλὰ ἔτη, ἐκλυον ὡς ἐς Ναυπλῖαν ἦκοι σὺν ἀλόχῳ πολυετής, μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ἐτῶν, Εὐρ. Ὀρ. 473, Ἐλλ. 651.—Κατὰ Πολυδ.: «χρόνος δὲ πολυετής ἡ ἄνθρωπος ἢ οἶνος, καὶ ὁμοίως ὀλιγοετής» Α. 58.

πολυετία, ἡ, περίοδος πολλῶν ἐτῶν, Διογ. Α. 1. 72, Δίων Κ. 66. 18.

πολυεζωία, ἡ, μακρὰ καὶ εὐτυχὴς ζωὴ, Δαμασκ. Π. 356D.

πολυευκτος, ον, ὁ πολὺ ἐπιθυμητός, πολυπόθητος, ἰή παιδὸς Χρημ. παρ' Ἡροδ. 1, 85· ὄλβος Δισχύλ. Εὐμ. 537· πλουῦτος Ξεν. Κύρ. 1. 6, 45.

πολυεύνος, ον, ὁ μετὰ πολλῶν εὐναζόμενος, συγκαλιώμενος, Τζέτ. Ὀμ. 152.

πολυεὺπορος, ον, ὁ πολὺ εὐπορος, λίαν πλούσιος, Ἰω. Κεδρ. σ. 140, ἀλλὰ παρ' Ἰω. Μαλάκ. διηρημ. πολὺ εὐπόρω σ. 163, 1.

πολυευσπλαγχνία, ἡ, μεγάλη εὐσπλαγχνία, Ἐρμάς ἐν Μι. Ρα. gr. τ. 2, σ. 936. Ἐτέρα γραφὴ πολυευσπλαγχνία.

πολυευσπλαγχνος, ον, πολὺ εὐσπλαγχνος, Κλήμ. Ἄλ. Π. 645Α.

πολυεὺτακτος, ον, πολὺ εὐτακτος, τὸ π. Ἰγνάτ. πρὸς Μάγνητ. 1.

πολυεὺχτες, ον, = πολυεὺκτος, Ἦμν. Ὀμ. εἰς Δήμ. 165.

πολυέψητος, ον, ὁ πολὺ ἢ καλῶς ἠψημένος, καλῶς μαγειρευμένος, Σχόλ. εἰς Νικ. Ἄλεξ. 134.

πολυζῆλος, ον, (ζῆλος) λίαν θυελλώδης, τὴν πολυζῆλον τοῦ βίου διαπλέειν θάλασσαν Καισάρ. 853.

πολυζήλος, ον, ὁ πλήρης ζήλου, ἀμίλητος ἢ φθόνου καὶ ζηλοτυπίας, τῷ πολυζήλῳ βίῳ, Σοφ. Ο. Τ. 381· ὁ πολὺ ἐπιθυμητός, ποθητός, ἠγαπημένος, πόσις ὁ αὐτ. ἐν Τρ. 185.

πολυζήλωτος, ον, ὁ πολὺ ζήλωτος, Ἀρτεμῖς Εὐρ. Ἰππ. 196, πρβλ. Ἐλλ. Ἐπιγράμματα. 471, 1028. 16.

πολυζήμιος, ον, ὡς καὶ νῦν, ὁ προεπῶν πολλὴν ζημίαν, πολὺ ἐπιζήμιος, Γλωσσ.

πολυζήτητος, ον, πολυερευνήτος, πολυζητούμενος, Ἰω. Κιναμ. Ἰστ. σ. 170Α.—οὗς πολυζήτησία, ἡ, Θεόδ. Στουδ. σ. 600.

πολυζῦγος, ον, (ζυγόνι) ὁ ἔχων πολλὰ καθίσματα, σὺν νηὶ πολυζῦγῳ, ἐπολυκαθέρω ζυγά γὰρ αἱ τῶν ἐρεσόντων καθέδραι· (Σχόλ.), Ἰλ. Β. 293· πρβλ. πολυκλήτης.

πολυζῶω, ζῶ πολλὰ ἔτη, Σουλ. Ἐπιγρ. (προσθῆκ.) 4944.

πολυζῶητος, ον, = πολυζῶος, Aclmes Ὀνειρ. 15, 9, 148, 34.

πολυζῶνος, ὁ, λίθος τις τῶν τιμίων, polyzonos nigra multus zonis candidat Plin. h. n. XXXVII, 189.

πολυζῶος, ον, = πολυζῶιος, π. κακόν, ἐπὶ ἀνθρώπου ἡλικιωμένου, Κωμ. Ἀνών. 273.

πολυζῶος, ον, ὁ ἐκ πολλῶν ζῶων λαβὼν τὸ ὄνομα, ἄστρα Μανέθων 4. 516.

πολυζῶστος, ον, ὁ πολὺ ἐξωσμένος, Ἡσύχ., Ἐτυμολ. Μίγ. πολυηγόρος καὶ πολυηγορος, ον, ὁ πολλὰ λέγων, Ἄνθ. Π. παράρτ. 96, Ὀρφ. Ἄργ. 487.

πολυήθης, ἐς, ὁ πολλοὺς χαρακτηρὰς λαμβάνων, πολύτεπος, Εὐστ. 1381. 41.

πολυηκοία, ἡ, τὸ πολλὰ ἀκούειν καὶ μανθάνειν, πολυμάθεια, Ὀλυμπιῶδ. Βίος Πλάτ., Εὐστ. 1459. 43.

πολυήκοος, ον, (ἀκούω) ὁ πολλὰ ἀκηκόως, πολυμαθής, Κλεόβουλος παρὰ Στοβ. 3, 79· π. ἐν ταῖς ἀναγνώσεσι καὶ πολυμαθεῖς Πλάτ. Νόμ. 810Ε· π. ἀνευ διδασχῆς ὁ αὐτ. ἐν Φαίδρ. 275Α.

πολυηλάκατος, ον, (ἡλακάτη Π. 1) ὁ πολλοὺς ἔχων καλῶν, ποταμῶν Δισχύλ. Ἄποστ. 6.

πολυηλάτος, ον, ὁ πολὺ ἐλατός, εὐκόλως σφρηλατούμενος, ἐτερόκλ. ὅστ., πολυηλάτι χαλκῷ Χρημ. Σιβ. 5. 217.

πολυήλιος, ον, ὁ πολὺν ἡλιον ἔχων, λίαν εὐήλιος, Σχόλ. εἰς Εὐρ. Ἀνθρ. 531.